

POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2023 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

w trybie art. 534 § 1 k.p.k. w zw. z art. 126 § 3 k.p.k.,

w sprawie G. C.

zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącej Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 15 maja 2023 r.,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku

z dnia 22 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 476/22,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skazany G. C. pismem z dnia 28 kwietnia 2022 r. wniósł o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 476/22 (k. 507).

Sąd Okręgowy w Gdańsku w dniu 27 lutego 2023 r. wezwał skazanego do uzupełnienia braków formalnych w postaci podpisania wniosku (k. 513). Wezwanie to zostało przez skazanego odebrane w dniu 14 marca 2023 r. (k. 514), jednak mimo wezwania i pouczenia o konsekwencjach prawnych, nie uzupełnił tych braków.

W tej sytuacji, wobec nieuzupełnienia braków formalnych wniosku, Przewodnicząca Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku w dniu 15 maja 2023 r. zarządziła odmowę przyjęcia wniosku skazanego o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 476/22 (k. 515).

Na zarządzenie to zażalenie złożył obrońca skazanego, zarzucając obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 140 k.p.k. poprzez wezwanie skazanego do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie, podczas gdy wezwanie takie powinno zostać doręczone obrońcy skazanego. W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego G. C. nie zasługiwało na uwzględnienie. Nie można się było zgodzić z argumentacją przedstawioną przez skarżącego, w której wykazywał, że w niniejszej sprawie Sąd zaniechał obowiązku przewidzianego przez art. 140 k.p.k., bowiem wezwał bezpośrednio skazanego do uzupełnienia braków formalnych, a obrońca nie otrzymał żadnych zarządzeń w tym przedmiocie. Jednocześnie nie sposób uznać, by naruszenie to miało bezpośredni wpływ na treść orzeczenia, skoro w niniejszej sprawie - po pierwsze, wniosek o uzasadnienie został skutecznie złożony przez obrońcę skazanego, a po drugie, w ogóle nie istniała możliwość sporządzenia uzasadnienia.

Jak wynika z akt sprawy, w dniu 29 kwietnia 2022 r. wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 476/22, złożył obrońca skazanego G. C., adw. R. M. (k. 509). Zarządzeniem z dnia 24 lutego 2023 r. Przewodnicząca Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w Gdańsku, w punkcie 3 zarządziła zawiadomić obrońcę skazanego o niemożności sporządzenia uzasadnienia, a w pkt 4 – o zwróceniu się do skazanego o uzupełnienie braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, poprzez jego podpisanie w terminie 7 dni, pod rygorem określonym w art. 120 k.p.k. (k. 511).

Na mocy tego zarządzenia obrońca został poinformowany, że sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 22 kwietnia 2022 r., w sprawie V Ka 476/22, jest niemożliwe z uwagi na długotrwałą nieobecność SSO I.R. (zwolnienie lekarskie)

i brak możliwości wyznaczenia innego sędziego do sporządzenia uzasadnienia (wyrok wydany w składzie jednoosobowym). Jednocześnie zawiadomiono obrońcę, że termin określony w art. 524 § 1 k.p.k. biegnie od dnia doręczenia zawiadomienia o braku możliwości sporządzenia uzasadnienia. Zawiadomienie to zostało obrońcy doręczone w dniu 6 marca 2023 r. (k. 514).

Po pierwsze więc, w ogóle nie doszło w niniejszej sprawie do naruszenia art. 140 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, orzeczenia, zarządzenia, zawiadomienia i odpisy, które ustawa nakazuje doręczać stronom, doręcza się również obrońcom, pełnomocnikom i ustawowym przedstawicielom. Oczywistym jest więc, że wówczas, gdy wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia złożyła tylko strona, która korzysta z pomocy obrońcy, to stosuje się art. 140 k.p.k., a więc wyrok z uzasadnieniem doręcza się także przedstawicielowi procesowemu strony, dla którego termin wniesienia apelacji biegnie od daty doręczenia (*zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2020 r., IV KK 568/19, LEX nr 3187470*). Jednak nie sposób zignorować drugiego elementu, który konstytuuje ten nakaz dla organu procesowego: mianowicie, wykładnia językowa przepisu art. 140 k.p.k. wskazuje, że ma on zastosowanie tylko wówczas, gdy w momencie doręczania odpisu orzeczenia stronie posiada ona również przedstawiciela procesowego, który nie złożył „własnego” wniosku o dokonanie tej czynności (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 lutego 2015 r., III KZ 8/15, LEX nr 1646393*). W niniejszej sprawie jednak obrońca złożył „własny” wniosek, który został uznany za skuteczny – nie doprowadził jednak do sporządzenia uzasadnienia z innych przyczyn. Jednocześnie obrońca miał zachowaną możliwość złożenia w sprawie kasacji w terminie wskazanym w zarządzeniu z dnia 24 lutego 2023 r.

Po drugie, zarządzenie o odmowie przyjęcia osobistego wniosku skazanego nie wywarło i nie mogło wywrzeć żadnego wpływu na tok postępowania – uzasadnienie nie mogło zostać sporządzone, a termin z art. 524 § 1 k.p.k. biegł od dnia 6 marca 2023 r. Zgodnie bowiem z § 119 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz.U. z 2022 r., poz. 2514 t.j.), orzeczenie i jego uzasadnienie sporządza przewodniczący posiedzenia lub rozprawy lub sędzia sprawozdawca. Z

ustępu drugiego tego przepisu wynika, że w razie, gdy sporządzenie pisemnego uzasadnienia orzeczenia przez przewodniczącego posiedzenia lub rozprawy lub sędziego sprawozdawcę nie jest możliwe lub napotyka przeszkody, których czasu trwania nie można przewidzieć, na zarządzenie przewodniczącego wydziału uzasadnienie sporządza inny sędzia lub ławnik, który brał udział w wydaniu orzeczenia. Jeżeli sporządzenie pisemnego uzasadnienia jest niemożliwe, przewodniczący wydziału czyni o tym wzmiankę w aktach sprawy.

Reasumując należy stwierdzić, że nie doszło w niniejszej sprawie do naruszenia art. 140 k.p.k., skoro obrońca skazanego złożył skuteczny wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 22 kwietnia 2022 r., w sprawie o sygn. akt V Ka 476/22, zaś brak poinformowania tego obrońcy o zarządzeniu w zakresie zwrócenia się do skazanego o uzupełnienie braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku, poprzez jego podpisanie, nie naruszyło art. 140 k.p.k. i nie miało wpływu na tok postępowania.

W tej sytuacji należało uznać, że zażalenie nie jest zasadne i mając te okoliczności na uwadze Sąd Najwyższy orzekł o utrzymaniu w mocy zaskarżonego zarządzenia.

[SOP]

[ał]